Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26453
Copyright: Admont, Benediktinerstift

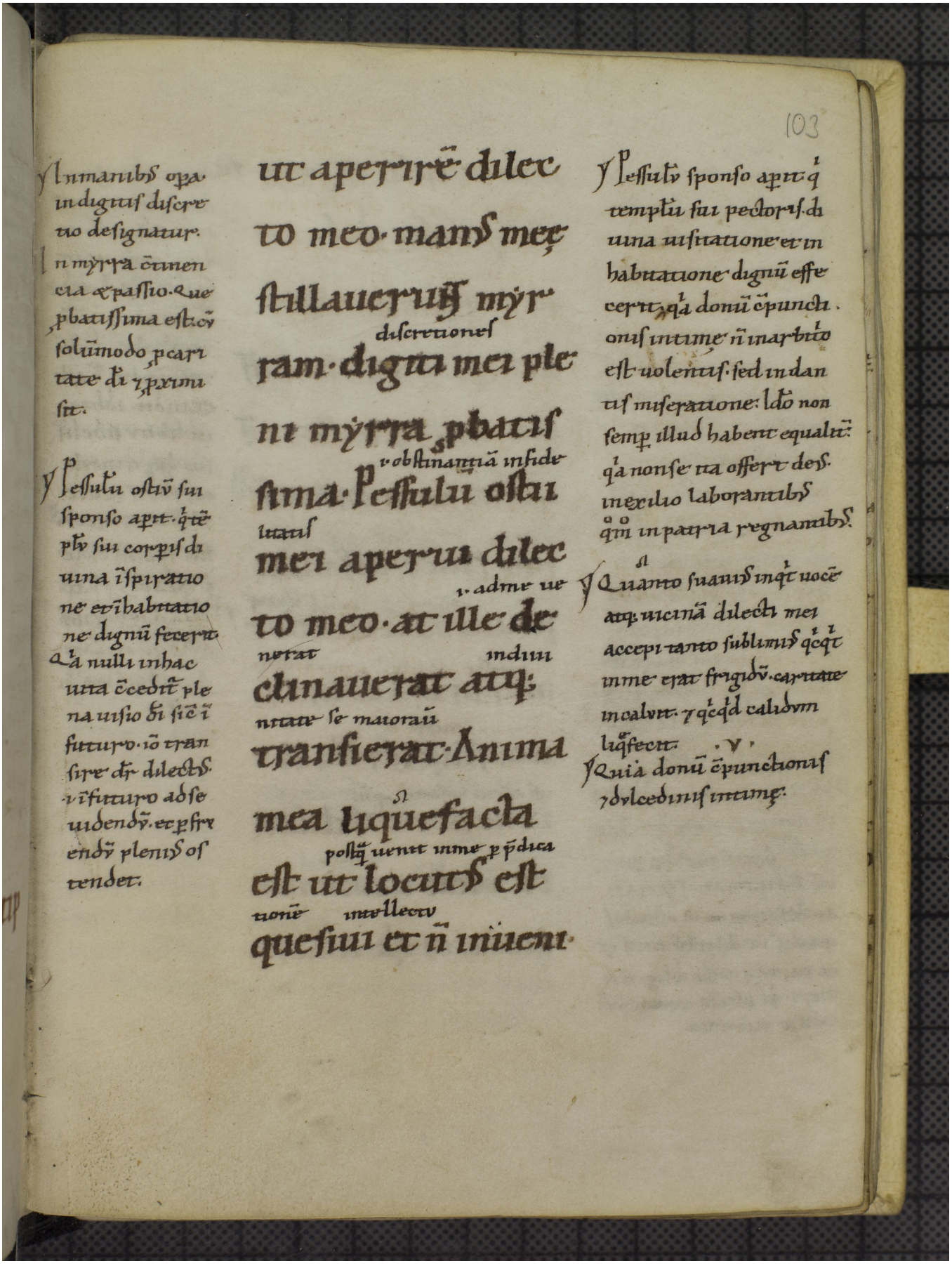

103

℣ Inmanibꝰ opa
in digitꝰ diſcre
tio deſignatur.
In myrrha cunc
cta ꝓ paſſio. Que
ꝓbatiſſima eſt. cõ
ſolũmodo ꝓ cari
tate dĩ ꝛ ꝓximi
ſit.

℣ Peſſulꝰ oſtiꝰ ſui
ſponſo aper. q̃ tẽ
plꝰ ſui corpꝰ di
uina ĩſpiratio
ne eẽ habitatio
ne dignũ fecerat
q̃a nulli in hac
uita cõcedit ple
na uiſio dĩ ſic ĩ
futuro. iõ tran
ſire dr dilectꝰ
ĩ futuro ad ſe
uidendũ. et ꝓfi
endũ plenius oſ
tendet.

ut aperirẽ dilec
to meo. manꝰ meę
ſtillauerunt myr
rham. digiti mei ple
ni myrrha ꝓbatiſ
ſima. Peſſulu oſtii
mei aperui dilec
to meo. at ille de
clinauerat atq;
tranſierat. Anima
mea liquefacta
eſt ut locutꝰ eſt
quesiui et nõ inueni.

℣ Peſſulꝰ ſponſo aper. q̃
templũ ſui pectoriſ. di
uina uiſitatione et in
habitatione dignũ eſſe
cerni. q̃a donũ cõpuncti
onis intime nõ in arbitro
eſt uolentis. ſed in dan
tis miſeratione. ldõ non
ſemp illud habent equalit̃
q̃a non ſe tta offert deꝰ
in exilio laborantibꝰ
q̃m in patria regnantibꝰ.

℣ Quanto ſuauiꝰ in q̃t uocẽ
atq; uicinã dilecti mei
accepi tanto ſublimiꝰ q̃ q̃t
in me erat frigidũ. caritate
incaluit. ꝛ q̃ q̃d caliduꝫ
liq̃fecit. V.

℣ Quia donũ cõpunctionis
ꝛ dulcedinis intime.